

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/39/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100204
Dátum vydania rozhodnutia: 19. septembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100204.11

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému P. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 ppísm. a), písm. c) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 19. septembra 2018 v Bratislave o sťažnosti obvinených T. K. a R. Y. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 5. septembra 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosti obvinených T. K. a R. Y. s a zamietajú.

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd (ďalej aj „prvostupňový súd“) uznesením z 5. septembra 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosti obvinených T. K. a R. Y. o prepustenie z väzby na slobodu, ich písomné sľuby podľa § 81 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal a podľa § 81 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obvinených nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. V odôvodnení tohto uznesenia prvostupňový súd konštatoval, že od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zo 7. mája 2018, sp. zn. 5 Tost 14/2018, ktorým bola väzba u obvinených predĺžená do 13. decembra 2018 k žiadnemu posunu vo vzťahu k dôvodom vedeného trestného stíhania a dôvodom existencie väzby nedošlo, u oboch obvinených naďalej existujú dôvody pokračovacej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., pričom dôkazy uvedené v prípise prokurátora obvinenie zosilňujú. Zároveň poukázal na skutočnosti uvedené vo vyššie uvedenom rozhodnutí najvyššieho súdu, podľa záverov ktorého je trestné stíhanie voči obvineným vedené dôvodne a naďalej existujú dôvody väzby. Vo vzťahu k aktivite orgánov činných v trestnom konaní prvostupňový súd konštatoval, že ich postup nezodpovedá postupu v zmysle § 2 ods. 6 Tr. por., pretože od rozhodnutia najvyššieho súdu vykonali v predmetnom trestnom konaní len osem úkonov, čo je potrebné hodnotiť ako nedostatočnú aktivitu vo vzťahu k rozsahu tejto trestnej veci (63 obvinených, 101 skutkov). Aj napriek uvedenej skutočnosti prvostupňový súd nepristúpil k prepusteniu obvinených z väzby na slobodu, pretože odvolací súd opakovane judikuje, že aktivita orgánov činných v trestnom konaní je dostatočná a tento právny názor je pre prvostupňový súd záväzný. Rovnako tak s poukazom na rozhodnutie najvyššieho súdu zo 7. mája 2018, sp. zn. 5 Tost 14/2018, nie je podľa prvostupňového súdu možné, vzhľadom na charakter páchanej trestnej činnosti oboch obvinených, nahradiť ich väzbu žiadnym inštitútom. Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podali

proti nemu obvinení T. K. a R. Y. sťažnosti, ktoré dodatočne odôvodnili. Obvinený T. K. svoju sťažnosť dodatočne odôvodnil vlastným písomným podaním z 5. septembra 2018 (totožným s písomným podaním zo 7. septembra 2018, adresovaným priamo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky), v ktorom uviedol, že počas trvania väzby bol uznaný vinným v inej trestnej veci z obdobnej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil pred približne pätnástimi rokmi, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 4 roky spolu s peňažným trestom a trestom zákazu činnosti, pričom podstata tohto trestného činu taktiež spočívala v jeho účasti na žalovanej trestnej činnosti len na základe pokynov. Z uvedeného je podľa neho zrejmé, že obava z pokračovania v trestnej činnosti uňho už nie je opodstatnená, pretože ak by v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pokračoval v páchaní trestnej činnosti, bol by mu uložený trest premenený na nepodmienečný. Obvinený T. K. v odôvodnení sťažnosti poukázal aj na svoju výpoveď, v ktorej sa priznal k žalovanej trestnej činnosti a uviedol, že všetko konal na pokyn brata G., čo podľa neho taktiež znižuje riziko, že by maril trestné stíhanie alebo že by po prepustení z väzby na slobodu pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Na základe uvedeného požiadal najvyšší súd, aby prehodnotil celú situáciu súvisiacu s jeho žiadosťou o prepustenie z väzby na slobodu, vyhovel jeho žiadosti a zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu. Obvinený R. Y. odôvodnil svoju sťažnosť prostredníctvom obhajkyne JUDr. Viery Ferčákovej písomným podaním zo 7. septembra 2018, v ktorom uviedol, že od začiatku trestného stíhania je zrejmé, že jeho jediný kontakt v predmetnej veci bol s obvineným C. P., nebol označovaný za člena zločineckej skupiny, do dňa odôvodnenia sťažnosti vykonal desať mesiacov väzby, pričom za toto obdobie podal len jeden návrh na prepustenie z väzby, ktorý však po úvahe vzal späť. Vo výkone väzby sa navyše zhoršilo jeho zdravie, čo je podľa jeho názoru v konečnom dôsledku prirodzené, keďže doposiaľ nebol nikdy trestaný ani vyšetrovaný. Počas trvania väzby s ním orgány činné v trestnom konaní nevykonávali žiadne úkony, neusvedčujú ho žiadne svedecké výpovede ani znalecké posudky a z tohto dôvodu sa domnieva, že účel trestného stíhania bude naplnený aj v prípade jeho prepustenia na slobodu, pretože nie je žiaden dôvod predpokladať, že by v páchaní trestnej činnosti pokračoval. Obvinený R. Y. je toho názoru, že jeho väzbu je možné nahradiť pripojeným písomným sľubom, ako aj ďalšími obmedzeniami v zmysle Trestného priadku. Na základe uvedeného, s poukazom na čl. 5 ods. 4 Európskeho dohovoru a čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, obvinený navrhol, aby bol prepustený z väzby na slobodu. Sťažnosti obvinených boli zaslané prokurátorovi Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorý sa k nim do dňa konania neverejného zasadnutia nevyjadril. Najvyšší súd ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenými osobami včas, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k nasledujúcim zisteniam. Obvinení T. K. a R. Y. sú v posudzovanej veci trestne stíhaní na základe uznesenia vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, Národnej jednotky finančnej polície, expositúra Východ - Košice z 13. októbra 2017, ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017, ktorým bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie obvinenému T. K. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pokračovací zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a), písm. c) Tr. zák. a obvinenému R. Y. pre pokračovací zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. Okrem týchto obvinených bolo uvedeným uznesením vznesené obvinenie aj ďalším šesťdesiatjeden osobám. Obvinení sa mali týchto trestných činov dopustiť na skutkovom základe uve-denom uznesení o vznesení obvinenia. Z predloženého spisového materiálu ďalej vyplýva, že uznesením Špecializovaného trestného súdu z 15. októbra 2017, sp. zn. 4Tp/26/2017, boli obaja obvinení (spolu s ďalšími jedenástimi osobami) podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzatí do väzby s tým, že lehota väzby im začala plynúť od 13. októbra 2017, kedy im bola obmedzená osobná sloboda. Uznesením zo 6. novembra 2017, sp. zn. 2 Tost 36/2017 najvyšší súd sťažnosti obvinených T. K. a R. Y. proti vyššie označenému uzneseniu zamietol. Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 22. februára 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 14. marca 2018, sp. zn. 4 Tost 8/2018, bola žiadosť obvineného T. K. o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá. Prvostupňový súd

uznesením z 23. apríla 2018, sp. zn. 4Tp/26/2017, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. za konštatovania dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. predĺžil u obvineného T. K. lehotu trvania väzby do 13. septembra 2018 a u obvineného R. Y. podľa § 76 ods. 3 Tr. por. lehotu trvania väzby nepredĺžil a zároveň v zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti obvineného R. Y. vyhovel a prepustil ho z väzby na slobodu. Najvyšší súd uznesením zo 7. mája 2018, sp. zn. 5 Tost 14/2018 sťažnosť obvineného T. K. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol, na podklade sťažnosti prokurátora podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného R. Y. o prepustenie z väzby zamietol a lehotu trvania väzby u oboch obvinených (spolu s ďalšími obvinenými) predĺžil do 13. decembra 2018. Dňa 28. augusta 2018 bola prokurátorovi doručená žiadosť obvineného T. K. o prepustenie z väzby na slobodu a dňa 24. augusta 2018 žiadosť obvineného R. Y. o prepustenie z väzby na slobodu. Keďže prokurátor predmetným žiadosťiam nevyhovel, predložil ju 30. augusta 2018 v zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. sudcovi pre prípravné konanie, ktorý po vykonanom výsluchu obvinených 5. septembra 2018 rozhodol spôsobom uvedeným v napadnutom uznesení. Po zistení, že boli splnené všetky formálno-procesné podmienky na rozhodnutie o žiadosti obvinených o prepustenie z väzby na slobodu v zmysle § 72 ods. 2, § 79 ods. 3 Tr. por., najvyšší súd následne skúmal, či sú zároveň dané materiálne podmienky pre ďalšie obmedzenie osobnej slobody obvinených väzbou; v prvom rade to, či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky konkrétnych trestných činov a či je stále dané podozrenie, že tieto mali spáchať obvinení (§ 71 ods. 1 Tr. poriadku). Pokiaľ ide o dôvodnosť trestného stíhania vo vzťahu k obom obvineným, v tejto súvislosti možno v zhode s názorom prvostupňového súdu konštatovať, že od posledného rozhodovania o väzbe nedošlo k takým významným zmenám, ktoré by ďalšie vedenie trestného stíhania proti nim spochybnili. Naopak, vo vzťahu k obvinenému T. K. bol od posledného rozhodovania o väzbe vypočítaný 27. a 28. júna 2018 obvinený G. K. (č.l. 315-340 spisu, zväzok 5.2), ktorý okrem iného vypovedal o fiktívnom dodávaní reklamných služieb cez spoločnosti spravované obvineným S. a obvineným T.; uviedol tiež, že prevody finančných prostriedkov za firmu ADVERTISING & MEDIA (a neskôr aj LBK) na účty firiem, ktoré spravovali, robil obvinený T. K., ktorý tiež robil výbery z účtu spoločnosti LBK. Dňa 23. augusta 2018 sa uskutočnil aj výsluch obvineného T. K. (č.l. 355-372 spisu, zväzok 5.2), ktorý uviedol, že konal na pokyn brata G. K., preberal peniaze, vyberal hotovosť z účtov firiem, ktorých bol konateľom, pričom postupne zisťoval, že spoločnosti boli fakturované služby, ktoré reálne neboli dodané; niekoľkokrát preberal hotovosť aj od obvineného S., ale len pokiaľ bol jeho brat G. zaneprázdnený. Vo vzťahu k obvinenému R. Y. odôvodňujú jeho trestné stíhanie predovšetkým prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky medzi ním a obvineným C. P. zo zv. 9.6, 9.7 a 10.2 spisu. Spolu s dôkazmi uvádzanými v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe oboch obvinených možno konštatovať, že v predmetnej veci existuje dostatok konkrétnych podkladov odôvodňujúcich ich trestné stíhanie, ako aj ich väzobné stíhanie z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda existencie obavy, že v trestnej činnosti rovnakého či obdobného charakteru budú po prepustení z väzby pokračovať, a to s poukazom na charakter a rozsah trestnej činnosti, ako aj na ich postavenie v rámci zločineckej skupiny, keď obvinený T. K. bol konateľom spoločností ADVERTISING & MEDIA a neskôr LBK, kam ho dosadil jeho brat G., pričom jeho úlohou bolo formálne vystupovať ako konateľ spoločnosti a v jej mene podpisovať zmluvy s klientmi, s ktorými na začiatku „obchodnej spolupráce“ uzatvoril „podmienky spolupráce“ obvinený P. P.. Obvinený R. Y. mal v rámci predmetnej trestnej činnosti vystupovať prostredníctvom vlastnej obchodnej spoločnosti R. S. ako konečný odberateľ, podobne ako obvinení T. T., P. O. a Mgr. U. L.. V tejto súvislosti je tiež potrebné doplniť, že voči obom obvineným sa vedie trestné stíhanie pre tri trestné činy, z ktorých jeden je obzvlášť závažným zločinom, pri ktorom je možné nahradiť väzbu niektorým zo spôsobov uvedených v Trestnom poriadku len vtedy, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu (§ 80 ods. 2, tretia veta Tr. por., § 81 ods. 1, druhá veta Tr. por.). Existenciu takýchto okolností však najvyšší súd v predmetnej veci ani u jedného z obvinených nezistil a rovnako tak ani samotní obvinení žiadnu takúto okolnosť v podanej sťažnosti neuviedli. Vo vzťahu k žiadosti obvineného R. Y. o nahradenie väzby inými prostriedkami v zmysle Trestného poriadku je potrebné uviesť, že v sťažnosti uvádzaný písomný sľub k nej nebol pripojený a nenachádza sa v súdnom spise. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že o možnosti nahradenia väzby písomným sľubom obvineného rozhodoval už prvostupňový súd v napadnutom uznesení a z tohto dôvodu by neprihádzalo do úvahy duplicitné rozhodovanie o tomto sľube aj zo strany najvyššieho súdu. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky obvineného T. K. týkajúce sa zániku dôvodov väzby z dôvodu jeho

priznania sa k trestnej činnosti v rámci svojho výsluchu, v tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že zmyslom a účelom väzobného stíhania obvineného nie je prinútiť ho k priznaniu sa k stíhanej trestnej činnosti. Zmyslom preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. (z ktorého dôvodu je obvinený T. K. väzobne stíhaný) je zaistiť osobu obvineného, u ktorého existuje dôvodná obava vyplývajúca z konkrétnych skutočností, že bude opakovať trestný čin, pre ktorý je stíhaný, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil. Uvedený väzobný dôvod sa v určitej miere odlišuje od zvyšných dvoch väzobných dôvodov a je založený na predpoklade, že účelom trestného stíhania je i predchádzanie trestnej činnosti (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 8. marca 2012, sp. zn. 5 Tost 7/2012). Z tohto dôvodu priznanie sa obvineného k trestnej činnosti nemôže odôvodňovať zánik tohto väzobného dôvodu, keďže jeho existencia je odôvodnená obavou (podporenou vyššie uvedenými skutočnosťami), že obvinený by po prepustení z väzby na slobodu pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Rovnako tak neobstoja ani jeho námietky týkajúce zániku dôvodnosti väzobného stíhania z dôvodu uloženia podmieneného trestu odňatia slobody, pretože práve toto jeho odsúdenie (aj keď zatiaľ neprávoplatné) za obdobnú trestnú činnosť, ktorej sa mal podľa svojich slov dopustiť tiež na základe toho, že postupoval v zmysle pokynov, ktoré mu ukladala iná osoba (podobne ako to vo svojej výpovedi uviedol vo vzťahu k predmetnej trestnej veci, v ktorej mal konať na základe pokynov brata), zvyšuje obavu z toho, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by obvinený pokračoval v trestnej činnosti, opäť na základe pokynov, ktoré by mu boli uložené a ktorými by sa riadil. Záverom možno doplniť, že nie je pravdivé tvrdenie prvostupňového súdu o tom, že od posledného rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tost 14/2018 bolo v tejto veci vykonaných len osem úkonov, keďže z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že od rozhodnutia najvyššieho súdu zo 7. mája 2018 boli vykonané dva výsluchy poverenej zamestnankyne poškodeného, výsluchy osemnástich obvinených (niektorých opakovane), štyroch svedkov, vyhotovených osem uznesení o pribratí znalcov a ďalšie úkony (dožiadania, vydanie vecí obvinenými, príkazy na odňatie vecí, vrátenie vecí nepodstatných pre trestné konanie obvineným a ďalšie). Tieto dôvody viedli najvyšší súd k tomu, že sťažnosti obvinených T. K. a R. Y. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.